Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME –

Nr. 1 Vår 2015 47. årg.

Lidenskap, vennskap og havet

Walvicks trebåt; et symbol på alt dette…

En hyllest med bilder og toner! Å, hvilke bilder! Og hvilke toner! Far og sønn Austrud trollbandt oss i en ellers vanlig ukedag, inne i en fullsatt sal på Buen. I ett år har Peder Austrud fulgt tilblivelsen av en Walvicks tresnekke med sitt erfarne fotografblikk og laget en bildeserie som viser at det stødige håndverk som båtbyggertradisjonen er, også er en kunstform: båtbyggerkunsten. En kunst som kun utføres på dette ene

verkstedet i Mandal nå. John Walvick startet opp sitt firma i 1959. En tid tilbake var der fire verksted som dette i byen her.
Publikum blir servert nærbilder av høvelspon, nagler, dampede vinduer og en skjønnhet av en båt som tar form under kyndige, barkede hender. Det er som om vi står midt inne i verkstedet til John og Svein, far og sønn Walvick, og fornemmer stemninga der, da lydene av høvling og banking blander seg med Stein Austruds vidunderlig vakre musikk. Lyder som han har tatt opp nettopp i båtverkstedet vanlige arbeidsdager i året som gikk. Lekende og spenstig, under Steins kyndige fingre, blander flygelets toner seg med verkstedets larm, mens bølgeskvulp og måkeskrik akkompagnerer i det fjerne. Vi fornemmer det i musikken og bildene: havet utenfor verkstedet, lidenskapen innenfor, og ikke minst kjærligheten til yrket sitt.

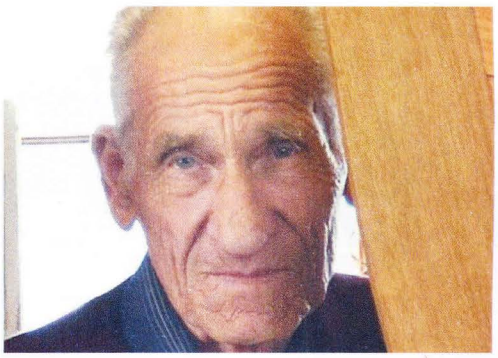

Det er en uforglemmelig aften vi er en del av. Et tredelt arrangement. Den første delen forsøkt gjengitt ovenfor, den andre hvor to lokale kor og musikkforeningen synger og spiller sørlandstoner ut i foajeens høye hall, og sist, men ikke minst den fornøyelige samtalen mellom Svein og John og intervjueren Toby Tørresen. Vi forflytter oss inn i storsalen igjen, etter kaffe og kake, og der trekkes ned et lerret på scenen og til syne kommer et smykke: en ekte Walvick motorbåt, en skjønnhet i full størrelse. Det går et gisp gjennom salen for det hele er så vakkert iscenesatt med lys og musikk at vi nesten mister pusten. Og der mellom høvelspon og slitte stoler hentet inn fra verkstedet for anledningen, sitter de, far og sønn. Vi får lokalhistorie servert på den lune småertende tonen, som man fornemmer er gjeldende «hjemme» i båtbyggerhuset også. Småkommentarer fra Svein som denne: «vi prøver å ikke bråke sånn når vi arbeider, når folk kommer inn for å slå av en prat. Da forstyrrer vi de jo voldsomt. Det syns de ikke æ så greit». Og som John sier «Vi har det ikke noe særlig varmt der inne, nei vi fyrer ikke no', for da blir de jo siddanse så lenge». De to herrene, begge med glimt i øyet, er enige i at når Anna kommer, Johns kone, for å gjøre reint (en sjelden gang) er det ikke noe særlig greit. «Da finner vi ingenting etterpå!» Da intervjueren Toby ymter frampå at de to hadde nesten angra seg på at korene var invitert med, for «de tok opp så mange ellers betalende plasser i salen i kveld», ja, da knekker forsamlingen sammen i nok en lattersalve som det denne kvelden blir mange av!
Vi, som ikke har vært på besøk i båtverkstedet, begynner vi å forstå at dette må være den mest sosiale arbeidsplassen i byen. Ja, en hel liten sosialinstitusjon har det blitt med årene. Mange tar turen innom for å slå av en prat. Mannen som kom med ideen om denne kvelden og satte det hele i gang; Jon Roar Bjørkvold, sa det så treffende da han snudde opp ned på avisoverskriften: «Båtverksted truer promenaden» og naglet sannheten en gang for alle: «Promenaden truer båtverksted!» Og salen nikker seg enig i det.
Jon Roar Bjørkvold, forfatter, pedagog og musiker avrunder kvelden med brennende å fortelle om hvordan tanken og ideen kom til. Han har lange aner fra Hille og har tilbrakt alle sine somre der, hvor han også selv har hytte. Han hyller Walvicks båtbyggeri og kaller det kunst! Han tar oss med inn i lokalhistorien til byen, hvorpå han avslutter sin del med å synge, praktfullt og sterkt, en russisk sang akkompagnert av eget flygelspill. Vår kjære Ivar Bøksle tar avslutningsvis salen med i en sørlandsvise om kjærligheten og havet med sitt trekkspill, og kvelden er med det høvlet inn i våre minner som en kveld å ta vare på. Neste gang en motorbåt av typen Walvick tøffer forbi en smeigedag, vil den fortelle oss, som var der, så mye mer om lidenskap, vennskap og havet…
Hanne

Skjernøyposten

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME-

I redaksjonen:

Evert knutsen	**mob: 416 68 949**
Janne Knutsen	**mob: 91549 971**
Rita Dyrstad	**mob: 415 56 866**
Hanne Arntsen	**mob: 971 82 482**
Siren Salthaug	**mob: 954 45 745**

E-postadresse:

Siren:	siren.salthaug@gmail.com
Janne:	knutsen.juvik@online.no
Hanne:	hannekatrinearntsen@yahoo.no
Evert:	evert@hotproducts.no
Rita:	post@ryvingen.no

Bankgirokonto: 7877.06.62604
Internettadressen til Skjernøyposten er:
www.skjernoyposten.no

E-postadresse: skjernoyposten@gmail.no
Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal
Kontakt USA:
Morgan Hansen
Box 549, Annandale N.J.
08801 USA
Cell phone: 980-693-7626
Mail: mrmorganh@hotmail.com
Abonnementspris pr. år kr 150,- USA $20

Fiskenytt

Så er vinteren 2015 på hell, og vi går mot lysere og varmere tider. De fleste hobbyfiskere har båtene vel plassert på land i vintermånedene, men nå er det tid for å tenke på vårpuss og ny sesong.

Noen holder ut gjennom hele vintersesongen, og da er både fisken og fisket på det beste. Været er mer urolig, men i blant kommer det noen fine vinterdager, og en flott, stille vinterdag på sjøen er minst fullt på høyde med en smeigedag om sommeren. Stillheten, roen og den kalde klare luften står i sterk kontrast til sommeren, med yrende liv.

Vinteren i år har vært mild, men flere stormer og mye vind har begrenset mulighetene noe for "å gå på sjøen", som vi sier lokalt. En prest nevnte i en gudstjeneste at uttrykket "å gå på sjøen", er spesielt for Vår Herre og Skjernøyfolk, det er bare de som går på sjøen.

På bildet ser dere et prakteksemplar av en "vintertorsk" på 13,5 kg. Den største jeg har hørt om i år var på 16,5 kg.

For yrkesfiskerne har vinteren vært noenlunde normal, når det gjelder fangst. Noen isproblemer har det ikke vært, på grunn av det milde været. Rekefiskerne har fått meget gode fangster i vinter, så forskernes og enkelte miljøorganisasjoners påstander om overfiske og ikke bærekraftig uttak av reker i Skagerak og Nordsjøen, må vel sies ikke å stå i stil til fangstene. Det meldes også om mye yngel, som skulle tilsi bra fangster framover. Den ene reketråleren fra Skjernøy, Rosenvoll, har vært på verksted for ombygging, men er nå for lengst i full drift igjen, og har fått gode fangster.

-Evert Knutsen

PORTRETTET

Åshild (f. Håland) Aalvik ble født i Søgne 7.mars 1946. Hun er eldst av to søstre og bodde hjemme i Søgne mens hun gikk på skolen. Hun gikk i det første kullet hvor ungdomsskoletrinn ble obligatorisk for alle. Etter ungdomsskolen gikk hun videre på husflidskolen i Kristiansand i to år, hvor hun blant annet ble utdannet i søm og vev. Etter dette arbeidet hun med søm på klesforretningen «Hennes magasin» i Kristiansand.

Åshild giftet seg med Leiv Aalvik i 1967 og de to hadde da en periode sammen til sjøs i ca. tre måneder. De dro ut fra England og da arbeidet hun i salongen med å servere mat. Det var en spennende tid i et tøft sjømannsliv som hun ikke ville vært foruten. I 1968 flyttet Leiv og Åshild til Skjernøya i nytt hus i Valvika, der de bor den dag i dag. Det vil si; Åshild flyttet inn og fikk deres første barn, sønnen Jon Harald mens Leiv ennå var på sjøen. Fra stuevinduet har de en flott utsikt mot havet og kveldssola. En utsikt hun alltid har satt stor pris på. «Jeg er nok ikke et innlandsmenneske», sier hun. Siden Leiv har arbeidet ute på havet i alle år, har hun både med og uten barn fått reise til fjerne land og sett mye av verden. Hun har vært mange steder. Hun nevner blant annet USA, Canada, Singapore og Japan. Hun og Leiv minnes mange opplevelser og episoder de har hatt når de har vært på disse turene sammen.

Men så kjente Åshild Skjernøya lenge før Leiv kom inn i hennes liv. Som barn ferierte hun her både jul og somre, og minnes gode, sterke barndomsopplevelser i det gule huset hos mormor og bestefar på Farestad. Julaften og julefestene var alltid høydepunkt. I tillegg til besteforeldrene bodde det en familie der, så det ble nok trangt når det kom tre familier, med fire personer i hver og bodde i huset hele jula. Hun tenker i dag tilbake på disse høydepunktene, og lurer ofte på hvordan de klarte å ordne til alle måltidene til så mange mennesker med de enkle midlene de hadde den gang. Det var en konfirmasjon på den tiden at været ble så dårlig at de måtte ha redningsskøyta for å frakte dem fra Mandal. Og på grunn av det dårlige været og med broa under arbeid måtte de gå rundt øya, og mange ble sjøsyke.

Da datteren Beate ble født i 1971 var Åshild hjemme med barna. Leiv var jo på sjøen, det var det som var vanlig den gang. Det fantes heller ikke barnehager da, og det var heller ikke mye arbeid å få. Åshild var tidlig ute med å få sertifikatet. Det klarte hun når Beate var liten, og hele Valvika satt barnevakt for å hjelpe henne, forteller hun. Men hun har alltid vært glad i å arbeide. Hun sier hun er takknemlig for at hun har fått ha god helse, og har alltid likt å være aktiv. I småbarnstida hadde hun ikke lønnet arbeid med søm, men da barna ble litt eldre og gikk i skolen tok hun igjen opp sitt yrke og arbeidet i forretningen Haaland i Mandal helt til de la ned sin virksomhet. Da hadde hun vært der i 26 år.

Øyas befolkning har i alle år nytt godt av hennes store engasjement og høye arbeidsaktivitet, særlig på kapellet. Der har hun hatt søndagskolen i mange år, sammen med Ruth Dyrstad, og i over 30 år har hun hatt barneforeninga! I ungdomsforeninga har hun hatt et særlig engasjement og vært med i styret mange år. I 1992 ble hun første, og frem til nå, eneste kvinnelige formann i styret. Åshild minnes mange spennende år med arbeidet i kapellet. Hun trekker frem det gode samarbeidet med engasjerte folk som har brent for arbeidet der og om de mange som har vært med og trukket i trådene til store og flotte arrangement. Det har vært et givende, hyggelig arbeid med til tider noe hodebry.

Mange husker skuddårsfesten hvor det ble servert kylling og ris på kapellet, før man gikk ut under en stjernefylt himmel med fyrverkeri og nydelig panfløytemusikk. forts. neste side

Etterpå var det kake og kaffe inne. Mange hjalp til da kapellet hadde mer kummerlige forhold enn nå, slik at det ble en flott vellykket fest! Storslått var også Milleniumsfesten hvor selveste (tidligere) biskop Skjevesland hadde gjemt seg som overraskelsesmomentet bak forhenget! Og sist, men ikke minst «100-årsfesten» hvor det var mye, men gøy arbeid, så vi kunne feire vårt kjære kapell!

Åshild forteller at hun alltid har likt dette forberedelsesarbeidet, og hun har ennå mye energi, selv om hun nå har blitt pensjonist, kan hun fortelle. Hun har ikke satt seg ned i godstolen. Nei, da, det er en engasjert og aktiv dame som har planer og drømmer, hvis hun hadde vært litt yngre sier hun...

Når vi snakker om fremtida sier Åshild at hun håper det fine samholdet på øya, og arbeidet i kapellet kan fortsette i årene som kommer. At folk kan være venner og gode naboer slik som det er i dag. At menneskene som da skal bo her ute fortsatt kan være åpne og prate greit sammen. Hun håper det ikke blir store forandringer og at eventuell ny bebyggelse blir spredt. En liten sommerbutikk hadde kanskje vært fin å ha...

Vi takker Åshild for at hun stilte opp i portrettintervjuet.

Hanne

Hentet fra Lindesnes nettavis søndag 15.mars:

Kveldens innertier

Som Lindesnes tidligere har skrevet, skulle to gutter, Ludvik Ilebekk (9) og Julian Bøe (12), samt en hel gjeng med unge hjelpere fra Skjernøy, innta scenen som «pauseinnslag». I og med at juryens avgjørelse ikke skulle offentliggjøres under kveldens arrangement, representerte «Vi scooter» i stedet kveldens siste innslag. Og for et innslag, og for et fyrverkeri av et show. De kjørte splitter ny musikkvideo på lerretet bak dem, mens de selv både sang og danset. De hadde med seg ytterligere tre dansere, og tre «scootere» og presenterte kveldens kanskje mest fullendte og proffe pakke. Så er det heller ikke til å komme fra at vi blir ekstra begeistret når deltagerne tar kreativiteten helt ut. For de to svært unge guttene har nemlig lagd låta sjøl.

KULTUR

Klare for verdensherredømme

Vi kunne si oss hjertens enig med juryens dansedommer, Hilde Engebø Perez, som proklamerte fra scenen at gutta hadde truffet skikkelig blink.

Dansere: Katrine, Pauline og Emily
Scootere: Didrik, Lars og Benjamin
Alle de 30 barna som var med på musikkvideoen vil gjerne takke Stein Austrud som har sørget for proff låtproduksjon i sitt studio på Skjernøya, helt gratis!

SKJERNØYREVYEN ANNO 1983

Skjernøyrevyen var et populært innslag i det lokale liv. Den første Skjernøyrevyen ble spilt våren 1981. Ideen til revy var Karin Abrahamsen Valvik sin. Den, til nå siste Skjernøyrevyen ble spilt vinter 2005. Bildet her er fra 1983.
Nederst fra venstre: Andreas Dyrstad-Betty Hagen-Rita T Dyrstad-Arvid "Bassen" Gabrielsen-Thorstein Dyrstad-Kjell Grøsfjeld-Kjell Erik Grøsfjeld-Trond Larsen-Geir Larsen-Paul Kristiansen-Jørn Vågsvoll-Sverre Gabrielsen-Agnete Kjellin. Stående opp på scenen fra venstre Ellinor Winje-Louise Langeland-Annemor Abrahamsen-Heidi Larsen helt bak-Vibekke Winje-helt bak Jan Harald Syvertsen-Norunn Walvick-Gunn Siri Abrahamsen-Marianne Gabrielsen-Gerd Langeland-helt bak Elisabeth Berge skjult i flosshatt-barn?-Stein Austrud-Karin Abrahamsen-Bernt Ole Abrahamsen- Thorbjørn "Tobbis" Berge-Else Grøsfjeld.

Vi blar i arkivet

Vi forsetter fra nr. 2. 1978 og her spør Georg Walvick om trollgarna har noe av skylden for et det er så mye krabber (paltorsk). De siste 12 - 15 årene er det økt veldig med bruk av trollgarn på sørlandskysten, og det blir tatt mye stor gytetorsk i dem, som før ikke ble fanget. Disse torskene måtte ha en masse mat hver eneste dag, og småkrabbe er noe torsken liker aller best. Har selv rensket stor torsk med 10 - 12 småkrabber i magen og mindre torsk med 5 - 6 stykker i seg, så det er klart at torsken tar mange krabber. Tenk bare om en torsk tar 3 - 4 krabber om dagen, blir det mange krabber i årets løp. Og om flere torsk lever opp, kommer det flere krabber i torskemagen. Når denne torsken blir tatt i trollgarna, hvem skal da ta krabben? Tror denne teorien har noe for seg. Eller hva mener leserne?

Vi har tidligere nevnt plagene i Kapellbakken en vintersdag, nå nevner vi Valvikbakken. Å dra over øya når det snør som verst kan sammenlignes med å dra over Sibir. Det siste store snøfallet falt rett før påske. Valvikbakken var da håpløs som ellers ved store snøfall. Etter å ha skuffet 1/2 10-bussen opp bakken, begynte bilene å hope seg opp i gården. De kom ikke opp bakken, så folk måtte gå over øya til fots. Så kom 1/2 2-bussen, som etter gjentatte forsøk å komme opp bakken, måtte sette bussen fra seg til dagen etter. Dertil kom en tankbil som etter gjentatte forsøk å komme opp bakken, havnet til slutt utfor veien. Falken kom til, og etter mye strev i timevis greide den å få tankbilen opp bakken. Ja, det var en sjau, og det blir visst ikke noen bedring på denne veien. Så de som flytter over til Vesterøya får denne plagen med seg. Men noen plager må en vel ha. Spørs om humøret holder. ----------

Skolehuset (grendehuset) er nå nesten helt ferdig ombygd innvendig og resultatet er blitt veldig bra. Det har hele vinteren vært en kolossal arbeidsinnsats med dugnad to ganger i uken. Det er nå en stor sal nede som kan brukes til formål som bryllup, konfirmasjon, trening for idrettslag osv. Husmorlaget har tidligere disponert kvisten og bl. a. drevet barnestue der. Kretsen vil nå disponere hele huset og leie det ut til forskjellige organisasjoner, for å dekke utgiftene til videre opp-pussing og vedlikehold. Vårt skolehus er nå kommet til heder og verdighet igjen.

Hotell på øya?

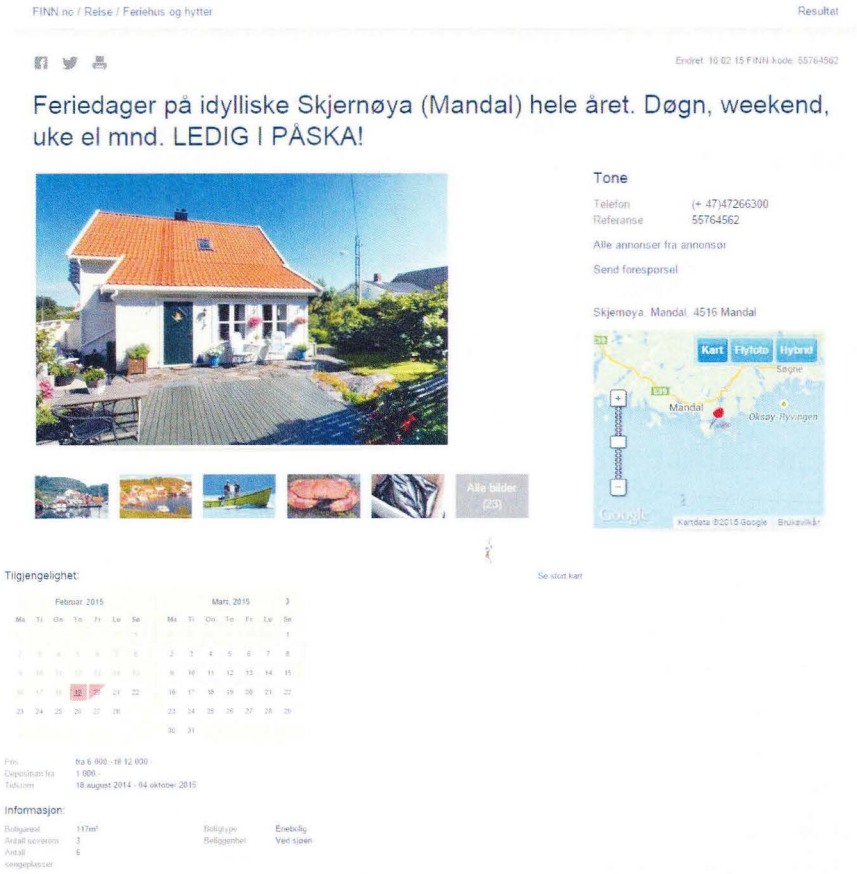

En av våre abonnenter utenfor øya gjorde oss oppmerksomme på at det på www.finn.no ligger et hus til leie for feriegjester på Skjernøy.

Faksimilen er fra 19.februar, så det er ikke sikkert det er ledig i påsken, lenger …

VINTERENS AKTIVITETER PÅ KAPELLET

Aktivitetene på kapellet startet som vanlig året med tett program. Vi nevner blant annet kompefest med veldig god oppslutning. Nødings komper alle som en gikk med. Det kom inn kr 6500 på utlodningen. Videre har det vært avholdt to onsdagsmøter, et ved Inge Flaat og et ved Jostein Handal.
15.2. fastelavnssøndag fikk vi besøk av Da Capo, god oppslutning av koret, men det var plass til flere fra øya. Etter konserten var det som seg hør og bør servering av fastelavnsboller.

Ellers sakser vi fra aktivitetslista, yngres, strikkekafe, ungdomsgruppa, barneforening, søndagsskole, helselaget og "damer på øya", samt årsmøte som finnes i eget opplegg.
Sigurd Aalvik

Referat fra årsmøte i Skjernøy kristelige ungdomsforening 21.januar 2015

Åshild Aalvik ønsket de 37 fremmøtte velkommen og ga ordet videre til Annlaug Berge som holdt andakt. Årsberetningen vitner om mye aktivitet på kapellet i året som er gått. I tillegg til de tradisjonelle aktivitetene gjennom året ble Skjernøydagen arrangert 2.august og resultatet ble 105 000 kr i banken. Kapellet er leid ut flere ganger i løpet av året, bl.a. til to bryllup, en konfirmasjon og en barnedåp. Den største investeringen i løpet av året har vært lydisolering i taket i ungdomslokalet på loftet.
Videre fulgte gjennomgang av regnskapet ved David Hinderaker, som viste til inntekter og utgifter for 2014. Signe Aalvik gikk gjennom regnskap for nedbetaling av lånet. Det er igjen 335 000 kr på lånet pr. 31.12.14. Årsberetning og regnskap ble gjennomgått uten anmerkninger.
Deretter ble årsberetningene for barneforening, Yngres og Ungdomsgruppen gjennomgått. Det fortelles om godt oppmøte og gode aktiviteter. Skjernøy barnekor har ikke startet opp igjen etter pausen de tok i begynnelsen av 2014. Det trengs flere ledere på UG, og det kunne gjerne vært flere på Yngres også.
Det er mange aktiviteter og komiteer som skal bemannes i løpet av året, og det er vanskelig å få nok folk til alt, men vi kom i mål med nytt styre.
Det nye styret består av:

Styreleder: Alf Tore Gundersen
Nestleder: Grete Thoresen
Styremedlem: Jan Øystein Dyrstad
Styremedlem: Anne Lans Syvertsen
Sekretær: Siv Dyrstad Johannessen
Kasserer: David Hinderaker
Revisor: Thor Ivar Hansen

Andre saker som ble tatt opp var:

- Årlig bevilgning til Normisjon ble satt til 6000 kr.
- Skjernøydagen. Det ble stemt over tre ulike alternativer, og flertallet stemte for at styret skal høre med Vellet om et evt. samarbeid og veien videre for denne dagen. Årets Skjernøydag blir gjennomført som tidligere, og Vellet har hele regien.
- Kopimaskinen som har stått hos Sigurd Aalvik blir satt inn på et av kottene på loftet på kapellet slik at den kan bli brukt til ulike ting på kapellet.
- Ønske om flere fellesmøter i løpet av året, gjerne ett hver måned. Det kom inn forslag om å ha møte på søndagskveld istedenfor onsdag. Styret jobber videre med dette.

Referent, Siv Dyrstad Johannessen

Historielaget etterlyser Skjernøyposter til sitt arkiv

Skjernøyposten har utgitt mange interessante historier fra Skjernøy opp igjennom årene siden starten i 1969. Historielaget har derfor et stort ønske om å få alle utgavene i sitt arkiv. Vi har samlet sammen mange, men mangler fortsatt følgende nummer: 4/2007, 1/1990, 4/1981, alle fra 1976, 1/1974, 2/1974, 1/1973, alle fra 1972, 4/1971, alle fra 1970 og 1969.
Er det noen av Skjernøypostens lesere som kan avse disse er vi svært fornøyd.
I tilfelle, ta kontakt med Knut B. Knutsen, tlf. 38 26 85 86 / 905 88 792

Historielagets bokprosjekt

Skjernøy historielag har på sikt planer om å utgi en bok.
Følgende er med i bokprosjektet: Rita, Arild, Herbjørn, Sigurd, Evert og Knut.
Vi har til denne tid hatt to møter for å diskutere hva slags bok vi ønsker, og satt opp i stikkordsform hva boken bør inneholde.
Tanken er ikke å gå lenger tilbake i tid enn til 1850-årene.
Alle slags tips, bidrag og historier mottas med takk.
Vi har også sterkt ønske om at flere personer blir med i bokgruppen, og kjenner vi Skjernøypostens lesere rett, sitter mange med mye informasjon som burde være med i en slik bok.
Når vi etter en tid har samlet stoff, planlegger vi å få en profesjonell person som konsulent for å gjøre produktet best mulig.
Eugen P. Walvik utga i 1956 «Skjernøya – gamle minner og slekter». Det var en veldig stor prestasjon han gjorde for snart 60 år siden.
«Skolefortellinger fra Skjernøy 1837 til 1967» ble utgitt av historielaget i 1997. Denne boken har vi fortsatt til salgs i historielaget for kr 150, så det er bare å ta kontakt. Ivar Valvik har i tillegg utgitt boken «Njords øy». Dette er en beskrivelse (roman) av hvordan han tenkte seg at livet var på Skjernøy i jernalderen, en artig bok.
For øvrig har Rita Dyrstad gitt ut boken «Ryvingen – Fyrhistorie, fyrliv og fyrvenner.

En æra i Skjernøypostens historie er over

Vår kjære redaktør – Sigurd Aalvik – har som kjent valgt å pensjonere seg fra redaktørjobben.
Vi som er igjen er veldig spente på hvordan Skjernøyposten skal «overleve» uten Sigurd. Han er den som har passet på at posten er kommet ut i rett tid og at små og store nyheter er kommet med, og ikke minst kjenner han innholdet i samtlige poster utgitt siden 1969.
Lørdag 7.februar hadde vi den årlige rekefesten, den siste med Sigurd og Signe som gjester. Vemodig.

Men som du ser på bildet er begge to fornøyde med å overlate roret til andre, og kaka ble godkjent. Kjenner vi Sigurd rett, så vil han fremdeles være vår konsulent. Og vi andre får gjøre så godt vi kan for å fylle hans sko.
Vi takker Sigurd enda en gang for den fantastiske jobben han har utført, og Signe for å stille opp med kaffe og kaker ved hver trykking. Lykke til med pensjonisttilværelsen.

Historielagets Juletrefest på Dyrstad gamle skolehus. Søndag 11. januar 2015.

Denne søndagen hadde ekstremværet NINA bare så vidt roet seg, da det igjen var tid for å stue seg sammen i den koselige skolestuen. Det var blitt fyrt i vedovnen både lørdag og søndag. I år var vi 56 store og små. Bare en mindre enn i 2014. Og alle påmeldte møtte opp, ingen avbud på grunn av sykdom. Den yngste deltaker var Tea Danell ca. 1/2 år. Datter til Siren Salthaug og Anders Dyrstad, barnebarn til Rita Dyrstad, som i sin tid var en av primus motorene for denne festen. Så det er bra med unge tilskudd.

Arnt Otto Aanensen ønsket alle velkommen, og tradisjonen tro synger vi Romjulsfest i skolestua, som Magnhild Brovig skrev i år 2000 på mel.: Å jul med din glede..... Siren Salthaug leste fortellingen om den vesle bygda som glemte at det var jul - akkurat som om det skulle vært ei av våre bygder her på øya som hadde glemt at det var jul..... Så var det bordvers: Å du som metter liten fugl. Den kunne alle. Praten går høylytt mens kakao, kaffe, sider, boller og esser, kringle og annen bakst blir spist. Alle ser ut til å hygge seg, og praten går så høyt at et par små barn holder seg for ørene og lurer på hvorfor alle må prate så møøe.... Fargestiftene blir sendt rundt bordene og dukene blir dekorert med fine tegninger i alle regnbuens farger. Vi er heldige og har oppholdsvær mens barna er ute med stjerneskudd. Inne ryddes benker og bord unna. Så går vi rundt om en einerbærbusk .....einerbærbusk. Den store trestokken det er satt einergreiner i er av en veldig sjelden rase. Undertegnede har aldri sett et sånt på andre steder enn akkurat på denne festen. Det blir sunget mange sanger og gått mange runder rundt denne einerbærbusken med levende lys på. Så er det igjen tid for kveldens store øyeblikk. Mi stemme i På låven sitter nissen med sin julegrøt..... Så høre mi han på loftet. Han må ha våkna av ekstremværet Nina som herja på lørdagen og skjønt at noe var på gang. For han virka ikke søvnig en plass. Nissefar streva litt med å få hull på disse gotteriposene. Ikke så lett med strikkevotter på, men mi har jo ikke dårlig tid. Men det som kanskje verre er at mi glømte å sende opp noe som nissefar skulle hatt til å kose seg med, denne gangen..... så da spørs det da om han er i humør til neste fest da ????? ...Avsluttet som alltid med Deilig er jorden. Og alle fakkelboksene lyste opp gamleveien da vi hjem igjen dro.. Så håper vi at vi alle sammen sees igjen om sånn cirka 1 år på denne spesielle fest på Dyrstad gamle skolehus.

Åse-Karin Haugstad Aanensen

PYSEN – NORGES SYDLIGSTE PUNKT?

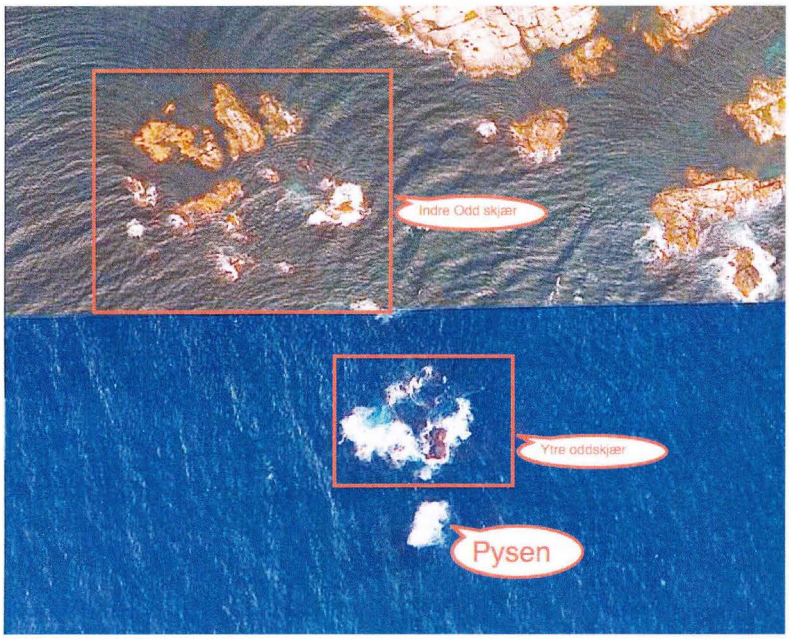

I 1987 målte Jostein Andreassen seg fram til at skvalpeskjæret Pysen utenfor Odd var det sydligste punkt i Norge. Før den tid var det som kjent Vestre Kråge som var det sydligste punkt, men nøyaktighetsgraden i målingene er blitt mye bedre i dag.
Det har i den senere tid foregått en diskusjon på øya om det er skvalpeskjæret Pysen eller Ytre Oddskjær som er det sydligste punkt.
Knut Gundersen og Erik Bentsen har gjort et grundig arbeid vedr. dette tema, og de har vært i kontakt med Finn E. Isaksen i Kartverket. Saken har så blitt sendt over til Skjernøyposten og Historielaget for uttalelse.
Fra gammel tid heter skvalpeskjæret egentlig «Pusen», fordi det hørtes ut som det pustet når sjøen slo over det. (Skjæret ligger ved normal vannstand 0,5 meter under vann.) Spørsmålet er om et undervannsskjær skal defineres som det sydligste punkt? Knut Gundersen og Erik Bentsen mener Ytre Oddskjær burde defineres som det sydligste punkt.
Styret i Historielaget er enig i at det ble gjort en litt «kløne» definisjon i 1987, men etter at vi har tatt saken opp med Isaksen i Kartverket på ny, er Kartverket helt klar på at det er Pysen som er det sydligste punkt i kongeriket Norge.
Sitat:

Kartverket konkluderer med at vi ikke finner grunn for å endre noe. Dette er basert på at Pysen etter Kartverkets vurdering faller innenfor definisjonen av grunnlinjepunkt slik det er omtalt i en av linkene nedenfor:

Grunnlinje og territorialgrense

Grunnlinja består av linjestykker mellom de ytterste holmer og skjær langs kysten som stikker opp av havet ved lavvann. På grunn av alle fjordene og øyene langs kysten har Norge fått tillatelse til å bruke en slik grunnlinje som representant for kystlinja.

At en/noen finner grunn for diskutere Kartverkets vurdering av Pysen som skjær «som stikker opp av havet ved lavvann», får så være. Men Kartverket har neppe mer å tilføye.

Sitat slutt

For Historielaget
Knut B. Knutsen

Målfrid Dyrstad Berge døde på Mandal sykehjem 8.februar 2015 nær 98 år gammel. Målfrid var født 5.mars 1917.Hun vokste opp på Dyrstad i en søskenflokk på 11.Mor og far var Pauline og Christian Pedersen Dyrstad. Målfrid var den siste av de 11, nå er alle døde. Hun var gift med Torgeir Berge fra Flekkerøy. De bodde alle sine år i Glova på Ytre Farestad, hvor også deres to sønner Svein og Martin vokste opp. Vi lyser fred over Målfrids minne.

Even Toralf Christensen døde lørdag 7. februar, 53 år gammel.
For et år siden fikk han beskjed om at han var alvorlig syk (kreft) og legene kunne ikke gjøre noe for ham. Det ble et langt år med mye smerter, men med noen gode perioder i blant.
Even drev med fisking helt fra ung alder med egen båt ute på revet. Senere med andre fiskere, men på grunn av ryggproblemer måtte han omskoleres til annet yrke.
Han fikk arbeid på støperiet på Buøya hvor han ble i en del år. De siste to årene har han pendlet fram og tilbake til Sør-Korea hvor han drev med kvalitetssikring på bygging av oljeplattformer.
Våre tanker går til hans kone Jorunn og barna Malene, Mariell og Jonatan, og Evens foreldre Sylvia og Bjarne. Even er født og oppvokst i Valvik og har bodd der hele livet.
Vi minnes Even som han var, som medmenneske og god nabo, og vi vil lyse fred over hans minne.
Sigurd.

Smånytt

Smartere enn en femteklassing?

Heidi Berge er lærer ved 6. trinn ved Frøysland skole, og meldte seg på TV-programmet «Smartere enn en 5.klassing».
Her gjorde hun en god figur, da hun med litt hjelp klarte å svare riktig på de 10 innledende spørsmålene, og kunne innkassere kr 125 000 som hun ønsker å bruke på Afrika-tur med familien.
Hun kunne bekrefte at det ikke er så lett å stå foran kamera og skulle svare på spørsmål på stående fot.

Seniorlunsj

Hver torsdag formiddag mellom kl. 11.00 og 12.30 samles en del skjernøyfolk (pensjonister) seg ved et bord i Frelsarmeens lokale i Mandal. Som bildet viser er det også utflyttede Skjernøyfolk og noen andre. Praten går høylytt om forskjellige ting.

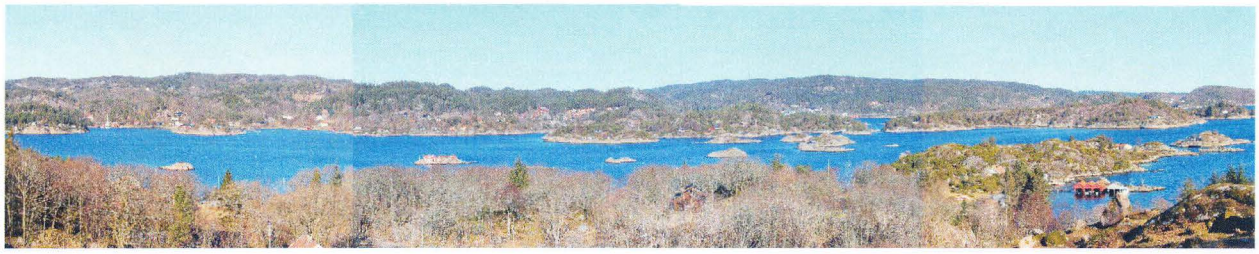

Landskapet åpnes opp når trær felles. Bildet er tatt fra Åsen på Berje.

Farestad på Ekofisk

Bildet er tatt i en trappeoppgang på den nye boligplattformen 2/4 L på Ekofisk. Det vises motiver fra hele Norge, og ett av dem er altså fra Farestad!

Erik Bentsen

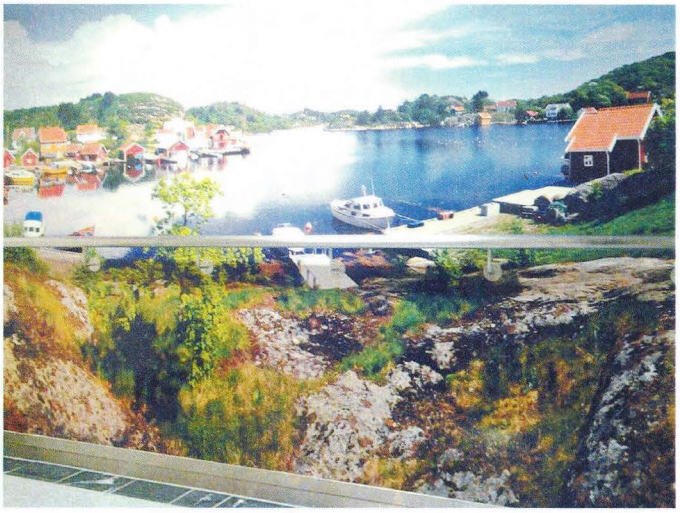

Dobber

Dobbene på bildet skulle ha vært med i forrige nummer, de er fra knutekurset som ble holdt på grendehuset.

Jakt 2014

2014 ble en god jaktsesong for de som driver rådyrjakt på øya. Til sammen er det innmeldt 16 felte dyr, det er litt mer enn resultatet fra foregående år, og skyldes nok at de milde vintrene medfører større overlevelsesevne. I tillegg er det felt et par skadde dyr. Bestanden etter jakta er som normalt. Nytt i sesongen 2014 var at den enkelte jeger må inngå egen avtale med en som har godkjent ettersøkshund, som det er lovpålagt å kontakte ved skadeskyting.

Adresseforandring

Vi har nevnt det noen ganger tidligere, men tar en påminnelse på nytt. En god del abonnenter glemmer å melde adresseforandring, slik at vi får diverse nummer i retur ved hver utsendelse.

Det er fint med litt mer påpasselighet med dette, som medfører en del ekstra arbeid for oss, og manglende levering for abonnenten.

Tidlig vår

Dette året kom gåsa rekordtidlig til Juviga. De siste årene har det vært 2 par som har hekket i nærheten, og de beiter bl.a. på Høyplassen, et lite jorde mot brua. I år var ett par på plass 9.mars, og så tidlig har vi ikke sett dem her før.

Blåveisen er i full blomst, klosterklokkene viste hvitt allerede 1.februar, var i full blomst midt i februar, og er nå på retur.

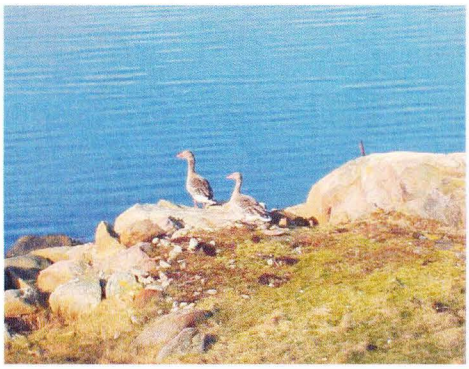

Janne

Sterke krefter..

Bildet viser en rotvelt ved Nybråtet etter ekstremværet "Nina".

Den høye vannstanden i Dyrstadvågen, også under ekstremværet "Nina".

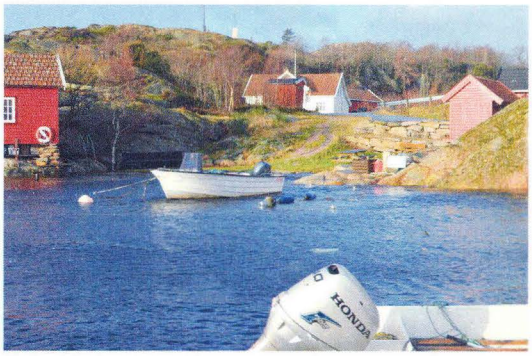

Flere takstein blåste av husene på Dyrstad under uværet.

(Bildene er tatt av Åse Karin Aanensen)

G-sport-cup Futsal 3.juledag

Bak fra v.: Theodor Aanensen, Marius Dyrstad Venås, Bård Johannessen, Amund Wichne.
Foran fra v.: Tor Olav Gauksås, John Olav Knutsen, Aslak Vikøyr, Truls Dyrstad

3.juledag ble den tradisjonelle romjulscupen spilt i Mandalshallen.
24 lag med ungdommer fra 17-18-årsalder og oppover satte hverandre stevne med 5-mannslag i fotball denne dagen.
Skjernøy stilte med 8 spillere, og keeperen var ingen ringere enn Amund Wichne fra Mandal, som nå spiller i Viking.
Gruppespillet startet kl. 0900, og sluttspillet kl. 1600.
Skjernøy vant 8-delsfinalen 3-2, og kvartfinalen 1-0. Semifinalen vant de på straffekonk., etter 0-0. Så de gikk rett og slett til finalen, som de dessverre tapte 0-1.
Gratulerer til spreke Skjernøygutter!

Barnedåp på kapellet

Elias Johannessen ble døpt 18. januar. Elias ble født 9 oktober 2014. Foreldrene hans er Siv Dyrstad Johannessen og Bård Herman Johannessen, bosatt på Dyrstad.

Andreas Homme ble døpt 1. mars i Skjernøy kapell. Foreldrene er Elisabeth og Christian Homme. Elisabeth er oppvokst på Berge på Skjernøy.

Vinterværet 2015

Vi har bak oss en mild vinter med særdeles lite snø, men med mye regn og vind. Julesnøen kom som bestilt på julaftens ettermiddag, men den ble ikke liggende lenge. En del glatte veier har vi hatt, men så vidt vi har fått med oss, har alle bilister holdt seg på veien, og alle bein og armer er like hele.

Vinterstormer av godt gammelt merke har vi hatt, men de var godt forhåndsmeldt, så alle hadde muligheter for å sikre båter og annet. Så noen omfattende skader har det ikke vært, bortsett fra en god del vindfall av trær.

De første vårtegn meldte seg allerede tidlig i februar, med utsprungne snøklokker. Den karakteristiske lyden av de første grågjessene, som er et sikkert vårtegn var allerede "på vingene" 15. februar.

Nå går vi forhåpentligvis mot en ny fin vår og sommer.

Evert Knutsen

Svein Walvick i sitt ess.